Polska mała ojczyzna, jak uczyć dziecko patriotyzmu?

Umiłowanie i szacunek do Ojczyzny powinno wpajać się dziecku już od najmłodszych lat. Patriotyzm – to pojęcie kojarzy nam się bardzo poważnie: z honorem, szacunkiem i walką. Takie postrzeganie może nas blokować w mówieniu o patriotyzmie dzieciom. Często myślimy, że są na to jeszcze za małe, że nie pojmą prawidłowego znaczenia takiej postawy. Nic bardziej mylnego!

Aby Polska stała się „małą ojczyzną" my dorośli musimy zadbać o to już od najmłodszych lat. Ważne jest, aby kształtowanie postaw patriotycznych wobec Ojczyzny odbywało się w sposób zupełnie naturalny. Towarzyszyło w codziennym życiu dziecka. Najlepiej poprzez zabawę, odkrywanie nowych, ciekawych rzeczy oraz wspólne celebrowanie świąt, nie tylko narodowych. Efektem tego będzie dojrzała postawa patriotyczna w przyszłości. Należy zacząć od utożsamiania dziecka z jego najbliższym otoczeniem. Własnym miastem, wsią, regionem, historią, tradycją, obyczajami. Czyli niczym innym jak Małą Ojczyzną, którą mały człowiek może zobaczyć, dotknąć, poczuć. Można opowiedzieć dziecku historię miasta w którym mieszka. Udać się na wycieczkę po okolicy. Może uda się porozmawiać z jakąś starszą osobą, która pamięta jaka kiedyś była Polska? Bliski kontakt z przyrodą, kulturą, literaturą oraz tradycjami rozbudza w dziecku zainteresowanie sprawami Ojczyzny. Zwiększa ciekawość poznawczą i zainteresowanie światem. Uczy tolerancji, a także otwartości wobec drugiego człowieka. To pomorze w naturalny i ciekawy sposób rozwijać w dziecku miłość i szacunek dla własnego kraju.

Kolejnym sposobem na kształtowanie u dziecka postawy patriotycznej jest zaznajamianie go z symbolami i znakami narodowymi. Godłem, barwami narodowymi, hymnem, herbami miast oraz tradycjami ojczystymi. Należy przekazać dzieciom wiedzę o ich ważnej roli w historii, a tym samym ukształtować właściwy stosunek do nich. Biało- czerwona flaga oraz wizerunek Orła Białego, to doskonałe wyjście do zabaw twórczych. Bo przecież flagą mogą być nasze pomalowane dłonie, a Orzeł Biały może fruwać po mapie Polski. Podczas narodowych wydarzeń sportowych można najlepiej poczuć wspólnotę z innymi ludźmi oraz własną Ojczyzną. Sama atmosfera stadionu przyprawia o zawrót głowy. A wspólnie odśpiewany hymn, to doznanie, które na długo pozostaje w naszej pamięci. Takie wydarzenia to dobra okazja do tego, aby zwrócić uwagę dziecka na eksponowane symbole narodowe w ubiorze oraz te malowane na twarzy.

Dzieci najlepiej uczą się poprzez obserwacje oraz naśladowanie. Najłatwiej uczyć dziecko postaw patriotycznych własnym zachowaniem. Pokazywanie mu, jak szanujemy naszą ojczyznę oraz jak o nią dbamy. Dobrą okazją jest wspólne pójście na wybory. To pokazuje maluchowi, że jako obywatele mamy realny wpływ na kształt naszej ojczyzny.

Pierwszą i niezwykle istotną rzeczą jest poznawanie języka ojczystego, jego piękna i czystości. Wykorzystujmy żywe słowo i literaturę, sięgając po nią nie tylko przy szczególnych okazjach, ale i na co dzień. Przecież każdy z nas wie, że literatura dziecięca znakomicie utrwala i wzbogaca kulturę językową, a dodatkowo umacnia i rozwija przywiązanie do kraju rodzinnego. Dlatego jak najczęściej opowiadajmy malcom baśnie, legendy, czytajmy książki w połączeniu z oglądaniem ilustracji. Możemy też wspólnie zabawić się w domowy teatrzyk i inscenizować ulubione utwory literackie. Zadbajmy o obecność polskiej muzyki w domu i odpowiednie filmy.

Po zakończeniu obostrzeń, zamiast spędzać weekend przed telewizorem, lub w centrum handlowym, można wybrać się na zwiedzanie okolicznych zamków, pokazać dziecku ciekawą wystawę, pospacerować po pałacowych ogrodach. Wizyta na Powązkach, czy choćby krótka refleksja przed Grobem Nieznanego Żołnierza będą najciekawszą lekcją historii i patriotyzmu. Do tego będzie to jedno z pierwszych wspomnień dziecka, dotyczących poczucia tożsamości ze swoją Ojczyzną. Dobrym pomysłem będzie odwiedzanie muzeów, najlepiej z przewodnikiem, który umie zaciekawić dzieci. Wiedza połączona z możliwością eksplorowania ciekawych wnętrz oraz eksponatów, zdecydowanie lepiej zapada w pamięci niż suche fakty. Dobrym dopełnieniem wycieczek krajobrazowych jest gra „palcem po mapie". Jeśli ktoś nie posiada atlasu lub mapy samochodowej, wiele ciekawych propozycji do wydrukowania można znaleźć w Internecie. Świetnym przykładem gry, która poszerza wiedzę geograficzną jest gra „Państwa, miasta". Można ją zawęzić tylko do granic Polski i korzystać z podpowiedzi zerkając na mapę.

Równie ważne jest umacnianie więzi z najbliższą rodziną, krewnymi. Często dziadkowie, stryjowie zapoznają dziecko z pięknem polskich obyczajów, tradycji, historią rodziny, rodzinnego miasta, a potem całej Polski. W rodzinnym środowisku dziecko od urodzenia uczy się pełnienia określonych ról, obowiązków, życzliwości w stosunku do dorosłych, podporządkowywania się poleceniom starszych, a także samodzielności, niesienia pomocy rodzicom, kultywowania miłości, przyjaźni. Gdy dziecko będzie trochę starsze

i poszerza się krąg jego zainteresowań, przy rozmaitych okazjach pokazujmy mu mapę Polski. Dzięki temu pozna położenie ważniejszych rzek, regionów, gór, mórz.

Z perspektywy czasu staje się jasne, że zapoznajemy nasze dzieci ze znaczeniem słowa patriotyzm poprzez własne zachowania oraz przykład i w zasadzie nie potrzebujemy żadnych szczególnych podręczników czy wyjątkowego wysiłku, by go uczyć. Taką miłość do Ojczyzny należy kultywować w każdym domu, by nasze pociechy mogły sercem poznawać swój ojczysty kraj i jego przeszłość. Kształtowanie poczucia patriotyzmu u najmłodszych jest obowiązkiem każdego z nas. To rodzice, nauczyciele i inne bliskie osoby powinni przygotowywać nowe pokolenie Polaków, które w przyszłości będzie kochać swoją ojczyznę, oraz mieć do niej właściwy stosunek.

mgr Renata Biskup

Źródła:

https://czasdzieci.pl/ro_artykuly/id,8043515.html

https://www.mamynianie.pl/polska-mala-ojczyzna-jak-uczyc-dziecko-patriotyzmu/

https://www.babyboom.pl/przedszkolak/wychowanie/jak-uczyc-dzieci-patriotyzmu